



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 218/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného kochan advokáti s.r.o., Wuppertálska 67, Košice, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 28Up/1709/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenia princípu právnej istoty vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 ústavy a porušenia svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. K porušeniu uvedených práv a ústavného princípu malo dôjsť postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 28Up/1709/2023, v ktorom okresný súd napriek skutočnosti, že sťažovateľ ako jeden z troch žalovaných podal odpor proti platobnému rozkazu, vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu v časti týkajúcej sa ostatných dvoch žalovaných.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu zrušiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti dotknutého platobného rozkazu a vykonať „ďalšie úkony“ v uvedenom upomínacom konaní. Zároveň žiada priznanie finančného zadost'učinenia 500 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

4. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo šetrenia ústavného súdu vyplýva nasledovný stav veci:

5. Sťažovateľovi a dvom ďalším žalovaným bola v upomínacom konaní platobným rozkazom sp. zn. 28Up/1709/2023 z 8. novembra 2023 uložená povinnosť, aby žalobcovi zaplatili

21 750,74 eur s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných na plnenie. Zároveň bola žalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania.

6. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal sťažovateľ včas odpor, na základe ktorého žalobca navrhol pokračovanie konania v časti týkajúcej sa sťažovateľa. V tejto časti bola vec postúpená na Okresný súd Prešov na ďalšie konanie a vo vzťahu k ostatným dvom žalovaným okresný súd vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu.

7. Na Okresnom súde Prešov sa konanie o zaplatenie 21 750,74 eur s príslušenstvom proti sťažovateľovi vedie pod sp. zn. 40Cb/1/2024. Sťažovateľ podal návrh na zastavenie predmetného konania z dôvodu, že podľa jeho názoru žalovaní vystupovali v upomínacom konaní ako nerozluční procesní spoločníci v zmysle § 77 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a preto mal byť na základe odporu podaného sťažovateľom platobný rozkaz zrušený v celom rozsahu podľa § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Konanie vo veci sťažovateľa pred Okresným súdom Prešov nie je právoplatne skončené.

8. Sťažovateľ vo svojom návrhu na zastavenie konania tvrdil, že pokračovaním konania len vo vzťahu k nemu boli porušené jeho procesné práva, pretože rozhodnutie vo veci sa musí týkať všetkých žalovaných a Okresný súd Prešov sa musí zaoberať aj vzájomnými vzťahmi medzi žalovanými ako dlžníkmi.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Vo svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentoval v podstate rovnako ako v už uvedenom návrhu na zastavenie konania pred Okresným súdom Prešov, t. j. že pokračovaním súdneho konania len vo vzťahu k nemu dochádza k porušeniu jeho práv, pretože rozhodnutie v jeho veci sa musí týkať všetkých žalovaných.

10. Podľa sťažovateľa sa Okresný súd Prešov v konaní len proti sťažovateľovi už nemôže zaoberať vzájomnými vzťahmi medzi pôvodnými žalovanými ako dlžníkmi. Prieskum ich vzájomného vzťahu je však podľa sťažovateľa v jeho veci rozhodujúci, pretože práve na základe toho prieskumu je potrebné žalobu zamietnuť. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že vzájomný vzťah medzi žalovanými sa riadil zmluvným ustanovením o „*spoločnom a nerozdielnom záväzku ručenia*“.

11. Sťažovateľ uviedol, že nemá k dispozícii žiadne opravné prostriedky proti postupu okresného súdu, ktorý vec postúpil na pokračovanie konania len vo vzťahu k nemu a v časti týkajúcej sa ostatných žalovaných vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval sťažovateľovu sťažnosť v jeho neprítomnosti na neverejnom zasadnutí. Účelom predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je zistenie, či

a v akom rozsahu je potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť, alebo prijať na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

13. Dôvodom odmietnutia ústavnej sťažnosti na predbežnom prerokovaní je okrem iného aj nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde].

14. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd odmietne ústavnú sťažnosť pre nedostatok svojej právomoci, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd.

15. Zo samotnej ústavnej sťažnosti je zrejmé, že vo veci sťažovateľa, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, v súčasnosti rozhoduje Okresný súd Prešov. Ústavný súd preto nemá právomoc na rozhodnutie o ústavnej sťažnosti. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s už citovanými zákonnými ustanoveniami odmietol.

16. Ústavný súd zdôrazňuje, že Okresný súd Prešov je oprávnený preskúmať správnosť doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu a v prípade potreby prijať aj záver, že platobný rozkaz nie je vo vzťahu k ostatným žalovaným právoplatný a vykonateľný (pozri napr. uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1VCdo/6/2019 zo 7. októbra 2020, bod 26 odôvodnenia). Preto vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu v časti proti ostatným žalovaným nijako nebráni Okresnému súdu Prešov preskúmať vec sťažovateľa. Toto konštatovanie ústavného súdu sa však vôbec netýka dôvodnosti námietok, ktoré sťažovateľ v konaní pred Okresným súdom Prešov uplatnil.

17. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že v konaní o ústavnej sťažnosti možno rozhodovať len o porušení subjektívnych práv, nie ústavných princípov (čl. 127 ods. 1 ústavy). Sťažovateľom namietané porušenie ústavného princípu právnej istoty ústavný súd posúdil tak, že išlo o súčasť sťažovateľovej argumentácie v tom zmysle, že porušením princípu právnej istoty došlo k porušeniu jeho práv. V tejto časti ústavnej sťažnosti teda nešlo o osobitný návrh na rozhodnutie o porušení ústavného princípu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu